

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 321/2014
16.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене Н.К.С., због кривичног дела неовлашћено бављање одређеном делатношћу из члана 353. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката М.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К ПоЗ бр.65/12 од 11.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ бр.28/13 од 17.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 16. априла 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Н.К.С. – адвоката М.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К ПоЗ бр.65/12 од 11.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ бр.28/13 од 17.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К ПоЗ бр.65/12 од 11.09.2013. године, окривљена Н.К.С. оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћено бављање одређеном делатношћу из члана 353. КЗ, за које дело је осуђена на новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљена дужна да плати новчану казну у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, те да ће новчана казна, уколико је не плати у остављеном року, бити замењена казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан затвора.

Истом пресудом, окривљена је обавезана да суду на име паушалног износа плати износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ бр.28/13 од 17.12.2013. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег

јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљене Н.К.С. - адвоката М.П., а пресуда Вишег суда у Београду К По3 бр.65/12 од 11.09.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Н.К.С. - адвокат М.П., на основу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће на основу одредбе члана 422. став 1. тачка 2) ЗКП одбити оптужбу према окривљеној Н.К.С. да је извршила кривично дело из члана 355. КЗ и донесе одлуку да трошкови првостепеног и другостепеног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Према наводима захтева, правноснажним пресудама учињена је повреда закона на штету окривљене, јер су пресуде донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

Позивајући се на наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости наводи да је оптужним актом окривљеној стављено на терет да је радње кривичног дела из члана 353. КЗ извршила у временском периоду од 11.12.2008. до 08.07.2010. године, тако што је емитовала радио програм, као власник и директор Предузећа РТВ С. на подручју С., а да је побијаном пресудом оглашена кривом да је радио програм С. емитовала у периоду од 06.02.2009. до 08.07.2010. године, на који начин су правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, обзиром да у конкретном случају није потпуно решен предмет оптужбе.

Надаље, у захтеву се истиче да је окривљена Н.К.С. емитовала радио-програм почев од 11.12.2008. до 08.07.2010. године, те да је за ове радње оглашена кривом правноснажном пресудом Вишег прекршајног суда у Београду – Одељење у Новом Саду III – 202 Прж бр.3530/10 од 09.07.2010. године, и то за прекршај из члана 113. став 1. и 2. тачка 1. Закона о радио дифузији и прекршај из члана 98. став 1. тачка 1. Закона о телекомуникацијама, због којих је осуђена на новчану казну у укупном износу од 26.000,00 динара, те да се, дакле, у конкретном случају ради о пресуђеној ствари. С тим у вези у захтеву се указује да је првостепени суд, доносећи пресуду којом је окривљену огласио кривом, учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, те

да је и Апелациони суд у Београду, као другостепени, учинио исте битне повреде одредаба кривичног поступка, обзиром да је и поред ових недостатака, на које је жалбом указано, потврдио првостепену пресуду.

Међутим, изложени наводи захтева, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

По оцени овога суда, Апелациони суд у Београду је, као другостепени, правилно применио кривични закон када је жалбу браниоца окривљене Н.К.С. одбио као неосновану и пресуду Вишег суда у Београду К ПоЗ бр.65/12 од 11.09.2013. године потврдио, оцењујући неоснованим жалбене наводе у делу којем се истиче да је прекорачена оптужба и да се ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Из списка предмета произилази да је решењем Општинског органа за прекршаје у Суботици Уп бр.2-49/09 од 28.07.2009. године окривљена Н.К.С. оглашена кривом да је учинила прекршај из члана 113. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о радио дифузији, обзиром да је као одговорно лице, дана 11.12.2008. године, емитовала радио програм на подручју С. без дозволе РРА, која пресуда је потврђена пресудом Вишег прекршајног суда у Београду - Одељење у Новом Саду Прж бр.3530/10 од 09.07.2010. године.

Окривљена Н.К.С. је правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К ПоЗ бр.65/12 од 11.09.2013. године, оглашена кривом због извршења кривичног дела из члана 353. КЗ за радње учињене у периоду од 06.02.2009. до 08.07.2010. године, у ком периоду је, према изреци првостепене пресуде, као власник и директор Предузећа РТВ С. из С, емитовала радио програм без дозволе Републичке радио дифузне агенције, које је потребно за обављање ове делатности по Закону о радиодифузији.

Дакле, према стању у списима, окривљена је у прекршајном поступку, правноснажном пресудом Општинског органа за прекршаје у Суботици Уп 2/49/9 од 28.07.2009. године, која је потврђена пресудом Вишег прекршајног суда у Београду-Одељење у Новом Саду Прж бр. 3530/10 од 09.07.2010. године, оглашена кривом за радње учињене 11.12.2008. године, док је у редовном поступку – пресудом Вишег суда у Београду К ПоЗ бр.65/12, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 ПоЗ 28/13 од 17.12.2013. године, оглашена кривом за радње извршене у периоду од 06.02.2009. до 08.07.2010. године, те се у конкретном случају, имајући у виду управо време извршења ових радњи, не може радити о пресуђеној ствари, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене.

О пресуђеној ствари се може радити само у ситуацији када је поступак правноснажно окончан против истог окривљеног, због чињенично истог догађаја, који се десио **у исто време**, на истом месту и истоветном радњом.

Првостепени суд је, управо имајући у виду чињеницу да је окривљена за догађај од 11.12.2008. године прекршајно одговарала и правноснажно оглашена кривом због емитовања програма без дозволе, по оцени

овога суда, правилно поступио када је изменио чињенични опис дела из диспозитива оптужнице у погледу времена радње извршења дела, те прецизирао оптужни акт тако што је као почетак радње извршења кривичног дела навео 06.02.2009. године, те окривљену огласио кривом због радњи учињених у периоду од 06.02.2009. до 08.07.2010. године, што је и образложено на страни 6 побијане пресуде. Ове разлоге је и Апелациони суд у Београду, као другостепени, у свему прихватио као правилне и на страни 3 пресуде Кж1 ПоЗ бр.28/13 изнео исцрпне разлоге због чега жалбене наводе браниоца окривљене, у делу у којем указује на прекорачење оптужбе и на то да се ради о пресуђеној ствари, оцењује неоснованим, а које разлоге и Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих и упућује.

Из наведених разлога, наводи захтева за заштиту законитости – да су побијаним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП јер правноснажним пресудама није у потпуности решен предмет оптужбе, те да су учињене и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП обзиром да се ради о пресуђеној ствари, оцењени су неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.